

Sygn. akt: I C 337/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	sek. sąd. Magdalena Chylińska

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Ostrołęce

na rozprawie

sprawy z powództwa **Raport 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.**

przeciwko **S. W. (1)**

o zapłatę

orzeka:

- zasądza od pozwanego S. W. (1) na rzecz powoda Raport 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. kwotę 102.198,90 zł (sto dwa tysiące sto dziewięćdziesiąt osiem złotych 90/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lutego 2013 r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego S. W. (1) na rzecz powoda Raport 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. kwotę 4.617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód Raport 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. pozwem z dnia 8 lutego 2013 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym (dalej zwany EPU) wniósł o zasądzenie od pozwanego S. W. (2) kwoty 102.198,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1.278zł i kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5.400 zł.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 2 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e379477/13 uwzględnił roszczenie powoda w całości.

W konsekwencji złożonego przez pozwanego sprzeciwu, późniejszych jego skarg i zażaleń dopiero dnia 8 kwietnia 2016 r. sprawa została przekazana do Sądu Okręgowego w Ostrołęce do rozpoznania w postępowaniu zwykłym.

W uzasadnieniu pozwu złożonego w EPU i następnie w postępowaniu zwykłym (pozew k. 70-75) powodowy Fundusz podniósł, że będąc profesjonalnym podmiotem działającym na rynku windykacji wierzytelności masowych, umową

cesji z dnia 24 września 2012 r. nabył wierzycelność od (...) z siedzibą w W., z tytułu świadczonych przez ten Bank na rzecz pozwanego usług bankowych, tj. kredytu gotówkowego P. nr. (...) na kwotę 100.000 zł zawartego przez pozwanego w dniu 29 kwietnia 2009 r. Przeniesienie wierzycelności na powodowy Fundusz nastąpiło w dniu wpływu umówionej ceny na rachunek zbywcy wierzycelności – (...) tj. w dniu 10 października 2012 r. i co zostało potwierdzone w aneksie nr.1 z dnia 6 listopada 2012r.

Na dochodzoną kwotę składają się należności wymienione w załączniku do umowy cesji z dnia 24.09.2012r. i naliczone przez Bank: 74.554,58 zł należności głównej wynikającej z wartości niespłaconego kapitału, 24.141,40 zł odsetek umownych naliczonych przez bank do dnia 10 października 2012r. (tj. dnia skutecznego przeniesienia wierzycelności), oraz 316,48 zł kosztów dodatkowych w postaci odsetek karnych oraz kosztów windykacji; ponadto kwota 3.186,44 zł tytułem odsetek ustawowych naliczonych już przez powodowy Fundusz od następnego po przeniesieniu wierzycelności (tj. od 11 października 2012r.) do dnia wniesienia pozwu.

Powodowy Fundusz zwraca w uzasadnieniu pozwu uwagę, że pierwotny wierzyciel prowadził postępowanie egzekucyjne na podstawie BTE, które na wniosek Banku zostało umorzone z uwagi na zbycie wierzycelności na rzecz powodowego Funduszu.

Pozwany w sprzecznie samodzielnie złożonym w EPU zaprzeczył, aby był dłużnikiem powoda, jak również jego poprzednika prawnego oraz podniósł, że wątpliwe roszczenia powoda uległy przedawnieniu.

W odpowiedzi na pozew (k.224-226) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości jako pozbawionego jakichkolwiek podstaw prawnych. W pierwszej kolejności podniósł, zarzut nieważności umowy sprzedaży wierzycelności z dnia 24 września 2012 r., gdyż umowa ta nie zawiera wszystkich istotnych essentialia negotii t.j. brak jest określenia ceny za zakupioną wierzycelność oraz skonkretyzowania przedmiotu umowy. Ponadto pozwany podniósł, że aneks nr. 1 do umowy sprzedaży wierzycelności nie zawiera wskazania zbywanych wierzycelności, w szczególności nie wskazuje osoby pozwanego, wynika to dopiero z załącznika do aneksu do umowy, pod którym jednakże brak jest podpisów osób sygnujących oryginał. Nadto załączone do pozwu kserokopie dotyczące istnienia rzekomej wierzycelności, w tym kserokopia umowy kredytowej, nie zostały poświadczane za zgodność przez występującego w imieniu powoda pełnomocnika, wobec czego nie stanowią one dowodu w rozumieniu procedury cywilnej. Niezależnie od powyższego pozwany podniósł, że nie złożono żadnego dowodu dokonania przez pierwotnego wierzyciela wypowiedzenia umowy kredytu wobec jego osoby.

Na terminie rozprawy w dniu 11 października 2016 r. powód reprezentowany już zawodowego pełnomocnika podtrzymał dotychczasowe stanowisko, podtrzymał zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że wystawienie BTE i skierowanie sprawy do egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego pozostaje bez znaczenia dla oceny przerwania biegu terminu przedawnienia w przypadku kiedy taka wierzycelność była następnie zbyta. (nie zauważając, że strona powodowa nie powoływała się na przerwanie biegu przedawnienia). W piśmie procesowym złożonym po rozprawie pozwany zakwestionował umowę cesji, odwołując się do braku istnienia po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej wskazał, iż umowa sprzedaży wierzycelności jest nieważna z uwagi na brak essentialia negotii (brak określenia ceny, brak skonkretyzowania przedmiotu umowy, brak dowodów, że powód nabył konkretne i zindywidualizowane roszczenie) oraz ponownie stwierdził iż Bank nigdy nie wypowiedział pozwanemu umowy kredytu wobec czego w dacie zawarcia umowy przelewu wierzycelności Bank nie posiadał wobec pozwanego wierzycelności w kwocie jak wynika z treści pozwu, tym samym nie mógł dokonać jej zbycia.

W piśmie złożonym na ostatniej rozprawie z ostrożności procesowej wskazano, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie także w oparciu o zasady współżycia społecznego w rozumieniu art.5 kc .(k.374).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany S. W. (1) w dniu 29 kwietnia 2009r. zawarł z (...) Banki (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu gotówkowego (...) o nr (...) na kwotę 100.000 zł, zobowiązując się do spłaty udzielonego kredytu w 72 ratach miesięcznych w wysokości i terminach ustalonych w planie spłaty, który stanowił integralną część umowy, do 10 maja 2015r.

Spląty rat miały być dokonywane przez potrącenie przez (...) S.A. wymagalnych należności ze środków pieniężnych na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym kredytobiorcy, pozwany zobowiązał się do zapewnienia środków pieniężnych na spłatę rat oraz odsetek na rachunku w terminie ustalonym w planie spłat. W przypadku niesplącenia raty w terminie Bank był uprawniony do naliczania od kwoty zaległej raty kredytu odsetek według zmiennej stopy procentowej, obowiązującej w (...) Banku (...) S.A. w okresie utrzymywania się zaległości w spłacie kredytu, dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych po upływie terminu wypowiedzenia w stan natychmiastowej wymagalności. W dniu zawarcia umowy kredytu stopa procentowa dla tych kredytów wynosiła 21 % w stosunku rocznym. (§12 umowy). Po stronie Banku, m.in. w przypadku niesplącenia dwóch pełnych rat kredytu za co najmniej dwa kresy płatności, powstawało uprawnienie do rozwiązania umowy kredytu w drodze wypowiedzenia, przy zachowaniu 30-dniowego terminu wypowiedzenia od dnia doręczenia kredytobiorcy oświadczenia o wypowiedzeniu. (§16-21 umowy). Wypłata kredytu w kwocie 100.000 zł nastąpiła jednorazowo przelewem na wskazany rachunek bankowy (§3 umowy, potwierdzenie uruchomienia kredytu k. 196). Zwarcie umowy kredytu, jego uruchomienie i zaprzestanie spłaty pozwany S. W. (1) potwierdził słuchany informacyjnie, jest to okoliczność niesporna (wyjaśnienia pozwanego k. 359).

(dowód: poświadczona za zgodność potwierdzenie uruchomienia kredytu k. 196, poświadczona za zgodność umowa kredytu gotówkowego (...) o nr (...) k. 197-202, harmonogram spłat kredytu k. 203-204, poświadczony za zgodność wyciąg z taryfy k. 205, poświadczona za zgodność dyspozycja spłaty kredytu z dn. 29.04.20009 r. k. 206, poświadczona za zgodność dokumentacja związana z udzieleniem kredytu m.in. wnioski o udzielenie kredytu, oświadczenie o dochodach, raport kredytowy dotyczący pozwanego, decyzja kredytowa k. 168- 195).

Wobec braku wywiązywania się przez pozwanego z przyjętego zobowiązania i zaprzestania spłaty kolejnych rat kredytu gotówkowego, (...) Bank (...) S.A. wystosowała do S. W. (1) dnia 21 czerwca 2011 r. wezwanie do zapłaty i wypowiedzeniem umowy kredytu gotówkowego, które zostało skutecznie doręczone pozwanemu za potwierdzeniem odbioru w dniu 1 lipca 2011 r. Zgodnie z wezwaniem w przypadku braku w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma zaległych należności (zaległe raty 3.762,97 zł, zaległe odsetki i opłaty bankowe 1.601,95 zł, odsetki za nieterminową spłatę 96,2 zł) Bank wypowiada zawartą umowę w zakresie warunków spłaty. Wypowiedzenie warunków spłaty oznacza obowiązek spłaty całej kwoty zadłużenia w terminie wypowiedzenia, a termin wypowiedzenia wynosi 30 dni. Wskazano jednocześnie, że stan zadłużenia na dzień 20.06.2011r. wynosił łącznie 76.418,75 zł w tym: 74.554,58 zł tytułem należności głównej, 1.767,97 zł tytułem odsetek i opłat bankowych, 96,2 zł tytułem odsetek za nieterminową spłatę. Wobec braku wpłaty umowa kredytowa została skutecznie wypowiedziana dłużnikowi w dniu 8 sierpnia 2011 r. (wyliczona po upływie 7 dni na zapłatę i 30 dni jako termin wypowiedzenia). Co zostało także potwierdzone w piśmie pierwotnego wierzyciela (...) z dnia 4.11.2016r. złożonym na wezwanie Sądu.

(dowód: poświadczona za zgodność wezwanie do zapłaty i wypowiedzenie z dn. 21.06.2011 r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 360-361, k. 208, pismo (...) S.A. z dn.04.11.2016 r. k. 342).

W dniu 30 sierpnia 2011 r. po wypowiedzeniu umowy (...) Bank (...) S.A. wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty- monit ze wskazaniem zaległości na dzień 28.08.2011r. i rygorem wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

(dowód: poświadczona za zgodność wezwanie do zapłaty z dn. 30.08.2011 r. k. 207).

Bezczynności pozwanego skutkowało wystawieniem przez (...) Bank (...) S.A. o wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 grudnia 2011 r., gdzie wskazano wymagalne zadłużenie: należności głównej w kwocie 74.554,58 zł, odsetek umownych naliczonych do dnia 14 grudnia 2011 r. w wysokości 9.122,23 zł (23% w stosunku rocznym za okres od 12.05.-08.06.2011r., 24 % w stosunku rocznym za okres od dnia 09.06.2011 r. do 14.12.2011 r.), oraz kosztów w wysokości 218,31 zł, z jednoczesnym wskazaniem, iż dalsze odsetki od dnia 15 grudnia 2011 r. są naliczane wg zmiennej stopy procentowej obowiązującej w (...) Bank (...) S.A. stanowiącej każdorazowo czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty należności głównej w wysokości 74.554,58

zł, przy czym aktualna, na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, stopa procentowa wynosiła 24 % w stosunku rocznym.

(dowód: poświadczony za zgodność BTE nr (...) k.209).

Na skutek wniosku (...) S.A., postanowieniem z dnia 23 stycznia 2012 r. Sąd Rejonowy w Wyszku, w sprawie o sygn. akt I Co 64/12, nadał klauzulę wykonalności powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

(dowód: poświadczony za zgodność wniosek o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności k. 210-211, poświadczony za zgodność postanowienie Sądu Rejonowego z dn.23.01.2012 r. w sprawie I Co 64/12 K. 212-213).

Na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego (...) Bank (...) S.A. dnia 21 maja 2012 r. wszczęła postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu za pośrednictwem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie M. Ż.. Z uwagi na zbycie wierzytelności przysługującej przeciwko pozwanemu na rzecz podmiotu nie będącego bankiem, postępowanie zostało umorzone na wniosek (...) S.A. z dnia 15 października 2012 r.

(dowód: poświadczony za zgodność wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego k.216-217, poświadczony za zgodność wniosek o umorzenie egzekucji k. 218.)

Powód Raport 2 (...), którego organem upoważnionym do działania jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych (...) S.A. z siedzibą w K. (pkt 4 wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych z dnia 23 lipca 2015 r.) w dniu 24 września 2012 r. zawarł z (...) Bank (...) S.A. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy zawartej w wyniku przetargu ogłoszonego dnia 27 kwietnia 2012r. były przysługujące bankowi wobec osób fizycznych wierzytelności wynikające m.in. z kredytów gotówkowych. Według stanu na dzień 15 czerwca 2012r. nabyty portfel wierzytelności obejmował 14.337 bezspornych i wymagalnych wierzytelności zgodnie z zapewnieniem banku. Ostateczna cena za nabywane wierzytelności, miała zostać ustalona na dzień poprzedzający dzień przeniesienia i miała zostać potwierdzona w aneksie do umowy..

Pierwszą część ceny za wierzytelności nabyte umową z dnia 24 września 2012r. powodowy Fundusz przełał na rzecz (...) dnia 28.09.2012r., druga część ceny powodowy Fundusz przełał dnia 11.10.2012r. Dlatego też aneksem do umowy sprzedaży wierzytelności zawartym dnia 6 listopada 2012r. w pkt. 2 stwierdzono, że dzień przeniesienia wierzytelności nastąpił w dniu 11.10.2012r. i w tym dniu nabywca nabył od Banku portfel wierzytelności, w skład którego wchodziły wierzytelności wymienione w Załączniku nr. 1 do Aneksu nr.1.

W następstwie wyżej opisanej umowy powodowy Fundusz nabył wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanemu z tytułu zawartej przez S. W. (2) z (...) Bank (...) S.A. umowy z dnia 29 kwietnia 2009 r. w przedmiocie udzielenia kredytu gotówkowego, wstępując w prawa pierwotnego wierzyciela. Wierzytelność ujęta została na liście dłużników zapisanej na płycie CD stanowiącej załącznik do tej umowy. Zgodnie z poświadczonym za zgodność przez Notariusza R. C. – wyciągiem z kopii oryginału stron nr 1,191,192 i 294 Załącznika nr 1 Aneksu Nr 1 z dnia 6 listopada 2012 r. do umowy z dnia 24 września 2012 r. wymagalna wierzytelność względem S. W. (1) wynosiła 99.012,46 zł w tym należność główna 74.554,58 zł, odsetki za okres 8 sierpnia 2011 r. do 10 października 2012 r. 24.141,40 zł oraz koszty 316,48 zł. Z poświadczonego złącznika do umowy który zawiera hurtowo aż 14.337 wierzytelności, w sposób dostateczny można zindywidualizować osobę pozwanego dłużnika, przedmiot umowy, nabytą wierzytelność. Można z załącznika wyczytać, numer umowy kredytowej, datę jej zawarcia i datę wypowiedzenia, kwotę należności głównej, odsetek i innych kosztów, imię i nazwisko dłużnika jego adres i numer PESEL. Na dzień przeniesienia wierzytelności tj. 11.10.2012r. sporządzono wyciąg z listy dłużników w oparciu o bazę danych zawartą na płycie CD ze wskazaniem danych adresowych dłużnika, kwoty należności głównej oraz wskazaniem identyfikatora dłużnika, który jest powiązany z numerem umowy kredytu (k. 104). Dokument wygenerowany został 26 kwietnia 2016r. z elektronicznej bazy danych zarejestrowanej u Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pod numerem księgi 065143 nie wymagającym podpisu i pieczęci.

(dowód: poświadczone za zgodność: wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 80-81, odpis (...) Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych Zamkniętych S.A. k. 82-89, umowa sprzedaży wierzytelności z dn.24.09.2012 r. k. 90-101, aneks nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dn. 6.11.2012 r. k. 102-103, pełnomocnictwo udzielone (...) S.A. do reprezentacji k. 112, k. 116, 243, 246 wyciąg z listy dłużników z dn.11.10.2012 r. k.104, załącznik nr 1 do aneksu nr 1 z dnia 6 listopada 2012 r. do umowy z dn.24.09.2012 r. k.105-108, kserokopia wydruku z konta potwierdzający uiszczenie kwoty tytułem umowy sprzedaży wierzytelności k. 109-112, poświadczony za zgodność wyciąg z Załącznika nr 1 Aneksu nr 1 z dn.6.11.2012 r. do umowy z dn. 24.09.2012 r. k.346-352, wyciąg z listy dłużników k. 104).

Na dzień przeniesienia wierzytelności na rzecz nowego wierzyciela zadłużenie pozwanego względem (...) S.A. wynosiło 99.012,46 zł w tym: kapitał 74.554,58 zł, odsetki umowne 24.141,40 zł, koszty 316,48 zł.

(dowód: pismo (...) S.A. z dn.04.11.2016 r. k. 342).

Pismem z dnia 14 listopada 2012 r. powód powiadomił pozwanego o przeniesieniu przysługującej przeciwko niemu wierzytelności przez (...) Bank (...) S.A. na rzecz powoda oraz wezwał do dobrowolnego spełnienia świadczenia, w kwocie 99.915,29 zł w nieprzekraczalnym terminie do dnia 24 listopada 2012 r. Na żadaną kwotę składała się należność główna w wysokości 74.554,58 zł oraz odsetki w kwocie 25.360,71 zł. wyliczone na dzień 14.11.2012r.

Wezwanie pozostało bez odpowiedzi. Pozwany w żadnej części nie spłacił powstałego zadłużenia.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z dn. 14.11.2012 r. k. 76).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle ustalonych okoliczności faktycznych sprawy powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem, a będącą przedmiotem skutecznego przelewu wierzytelności, należało zasądzić na podstawie art. 509 kc.

Poza sporem w niniejszym postępowaniu pozostawał fakt, że pozwanego oraz (...) Bank (...) S.A. w W. wiązała umowa kredytu gotówkowego nr (...) otrzymanego jednorazowo w kwocie 100.000 zł, jak również to, że pozwany zaprzestał spłaty otrzymanego kredytu gotówkowego.

W przedmiotowej umowie powód dochodzi żądań z wierzytelności, która była przedmiotem cesji pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a pozwanym. Pozwany natomiast podnosił szereg uogólnionych zarzutów, które ewaluowały w trakcie postępowania sądowego w zależności od inicjatywy dowodowej powoda będącej reakcją na zarzuty pozwanego. Pozwany ostatecznie w ramach ostrożności procesowej zawniósł o oddalenie powództwa z uwagi na zasady współżycia społecznego. .

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz w dalszych pismach procesowych podnosił, że nie zostało przez powoda wykazane, ażeby umowa cesji zawarta pomiędzy (...) Bank (...) S.A., a stroną powodową dotyczyła jego wierzytelności. Zarzuty oparł na tym, że umowa cesji nie zawiera ceny sprzedaży, nie konkretyzuje przedmiotu umowy, że powód przedstawił niewyraźny wydruk z nośnika stanowiącego załącznik nr 1 do aneksu nr.1 z dnia 6 listopada 2012 r. do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 września 2012 r. Zarzucił też, że dokumenty stanowiące załącznik do odpisu pozwu zostały przedstawione pozwanemu w formie kserokopii. Pozwany podważył również skuteczność wypowiedzenia umowy kredytu przez (...) Bank (...) S.A. i tym samym brak wymagalności roszczenia. Podnosił zarzut przedawnienia roszczenia. Na ostatniej rozprawie po wykazaniu skutecznego wypowiedzenia umowy kredytu zakwestionował legitymację procesową powoda albowiem wyciąg z listy dłużników zawarty na k. 104 wskazuje błędną datę umowy cesji tj.11.10.2012r., a nie datę 24 września 2012r. datę zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności.

Żaden z tych zarzutów w toku procesu nie okazał się skuteczny. Każdy z zarzutów pozwanego został skutecznie zanegowany przez stronę powodową w kolejnych pismach procesowych i wykazaną inicjatywą dowodową.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu przedawnienia podniesionego przez stronę pozwaną, jako zarzutu najdalej idącego, jego uwzględnienie skutkowałoby bowiem oddaleniem powództwa bez potrzeby merytorycznego odnoszenia się do żądania pozwu. W ramach tego zarzutu należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że niniejsze postępowanie procesowe jest kontynuacją postępowania zainicjowanego w EPU. A jak wynika z akt sprawy EPU nr. (...) z niniejszym pozwem przeciwko S. W. (1) powodowy Fundusz wystąpił dnia 8.02.2013r.

Z uwagi na zainicjowane z kolei przez pozwanego postępowania zażaleniove do postępowania zwykłego sprawa trafiła dopiero 8 kwietnia 2016r. Kolejną przesłanką mającą wpływ na liczenie terminu przedawnienia jest kwestia wymagalności roszczenia, o czym w dalszej kolejności.

Zgodnie z brzmieniem art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120§1 k.c.). Przepis art. 123 § 1 pkt 1 k.c. wymienia natomiast okoliczności, w których następuje przerwanie biegu przedawnienia, zaliczając do nich: każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (...). Zgodnie zaś z art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

W sprawie niniejszej nie ma znaczenia nadanie sądowej klauzuli wykonalności wystawianemu w 2011r. BTE i prowadzenie na jego podstawie egzekucji komorniczej w 2012r., bowiem obecny wierzyciel nie powołuje się na tę okoliczności jako przerywające bieg przedawnienia.

W tej sprawie istotne są dwie daty, data wymagalności kredytu i data wniesienia pozwu, oraz to czy od daty wymagalności kredytu do dnia wniesienia pozwu upłynął 3-letni termin przedawnienia. Data wniesienia pozwu została już wskazana powyżej i jest to dzień 8 lutego 2013r.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie doszło do przedawnienia. Pozwany w dniu 29 kwietnia 2009 r. zawarł umowę kredytu z poprzednikiem prawnym powoda.

Z uwagi na brak spłaty należności umowa została pozwanemu wypowiedziana, a należność stała się wymagalna w dniu 8 sierpnia 2011 r. Natomiast powództwo przez aktualnego powoda wniesione zostało w postępowaniu elektronicznym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 8 lutego 2013 r. W dacie wniesienia pozwu nie upłynął jeszcze trzyletni termin przedawnienia. I niewątpliwie na skutek wniesienia powództwa termin przedawnienia roszczenia wynikającego z umowy kredytu gotówkowego został skutecznie przerwany i bieg terminu przedawnienia zaczął biec na nowo od tego dnia. W tym stanie rzeczy podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia należy uznać za niezasadny.

Twierdzenie pozwanego, że nie otrzymał wypowiedzenia umowy kredytu, było sprzeczne z wynikami dalszego postępowania dowodowego. Rzeczywiście przy pozwie brak było dowodu doręczenia wypowiedzenia kredytu, co zostało uzupełnione w konsekwencji zarzutu pozwanego, że takiego wypowiedzenia nie otrzymał. Chybiony jest zarzut nieotrzymania przez pozwanego wypowiedzenia umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 29 kwietnia 2009 r. Jak wynika z dokumentów przedłożonych do pozwu t.j. zwrotnego potwierdzenia doręczenia przesyłki listownej pozwany wezwanie do wpłacenia zaległej należności w terminie 7 dni od otrzymania zawiadomienia z równoczesnym zastrzeżeniem, że w przypadku nie dokonania wymaganych wpłat w terminie 7 dni od otrzymania pisma Bank wraz z upływem tego terminu wypowiada warunki spłaty umowy kredytu gotówkowego pozwany otrzymał 1 lipca 2011 r. (k. 360, 361). W piśmie było wyraźnie wskazane, że wypowiedzenie warunków spłaty oznacza obowiązek spłaty całej kwoty zadłużenia w terminie wypowiedzenia, który wynosi 30 dni i gdzie wskazano kwotę całkowitego zadłużenia na dzień 20.06.2011r.

W świetle powyższego, twierdzenia pozwanego dotyczące braku otrzymania wypowiedzenia są sprzeczne z złożonym przez niego podpisem na dokumencie odbioru przesyłki. Nadto pozwany nie zaprzeczył, że po otrzymaniu wezwania do zapłaty w terminie 7 dni nie dokonał wpłaty powstałej zaległości, wobec czego rozpoczął się bieg 30 dniowego terminu wypowiedzenia, który upłynął 8 sierpnia 2011 r. Z czego należy wydedukować, że termin przedawnienia roszczenia nastąpiłby dopiero 8 sierpnia 2014r., a skoro pozew wniesiono dnia 8 lutego 2013r. uczyniono to przed terminem przedawnienia.

Niezasadny w ocenie Sądu okazał się również zarzut pozwanego dotyczący braku legitymacji czynnej powoda do wystąpienia przedmiotowym powództwem.

Po pierwsze, powód przedkładając jako dowód w niniejszej sprawie wyciąg z umowy cesji wierzytelności z dnia 24 września 2012 r. zawartej pomiędzy (...) Bank (...) S.A, a Raport 2 Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. potwierdzony za zgodność z oryginałem, w tym wyciąg z listy dłużników stanowiący załącznik do umowy cesji oraz aneks nr 1 z dnia 6 listopada 2012 r. do umowy sprzedaży wraz z załącznikiem nr 1 do aneksu zawierający wykaz wierzytelności, wykazał w sposób dostateczny fakt nabycia wierzytelności względem pozwanego.

Z poświadczonego załącznika do umowy który zawiera hurtowo aż 14.337 wierzytelności, w sposób dostateczny można zindywidualizować osobę pozwanego dłużnika, przedmiot umowy, nabytą wierzytelność. Z załącznika w sposób nadający się do identyfikacji można zweryfikować dane przedmiotowe dotyczące umowy i dane podmiotowe dotyczące osoby dłużnika takie jak :numer umowy kredytowej, datę jej zawarcia i datę wypowiedzenia umowy kredytu, kwotę należności głównej, odsetek i innych kosztów wymagalnych na dzień przeniesienia wierzytelności, imię i nazwisko dłużnika jego adres i numer PESEL.

Zaznaczyć należy, że powód w toku postępowania, na skutek kolejnych zarzutów pozwanego przedłożył do akt sprawy poświadczony za zgodność przez Notariusza R. C. w dniu 8 listopada 2016r. wyciąg z kopii oryginału stron 1,191,192,i 284 z Załącznikiem nr 1 Aneksu nr 1 z dnia 6 listopada 2012 r. do Umowy z dnia 24 września 2012r., które dotyczą osoby pozwanego.

W ocenie Sądu zawarta między stronami umowa zawierała wszelkie podmiotowo oraz przedmiotowo istotne elementy, by uznać ją za skuteczną. Umowa cesji wierzytelności jednoznacznie określa strony umowy oraz przedmiot umowy, którym zgodnie z jej treścią był przelew wierzytelności oraz przeniesienie zabezpieczeń wierzytelności przez Bank na powoda, których wykaz na płycie CD stanowi załącznik do umowy.

Nawet jeśli pozwany miał wątpliwości czy jego dług był przedmiotem przelewu wierzytelności, to wątpliwości zostały wyeliminowane poprzez potwierdzenie przez pierwotnego wierzyciela bank (...), który w piśmie z dnia 4.11.2016r. (k.342) na wezwanie Sądu (k.331) skierowane w oparciu o art. 248§1 kpc i art. 251 kpc potwierdził, że bank na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej dnia 29.09.2012r. z Firmą (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. dokonał sprzedaży wierzytelności S. W. (2) z tytułu kredytu gotówkowego P. nr (...) i że umowa kredytu została wypowiedziana w dniu 8.08.2011r. Bank potwierdził również, że na dzień przeniesienia wierzytelności na rzecz nowego wierzyciela zadłużenie pozwanego ogółem wynosiło 99.012,46 zł w tym: kapitał -74.54,58 zł, odsetki – 24.141,40 zł , koszty 316,48 zł. Wskazane przez wierzyciela pierwotnego kwoty, numer umowy, dane dłużni , datę wypowiedzenia w pełni pokrywają się z poświadczonym notarialnie wyciągiem z załącznika do umowy cesji.

Takie stanowisko pierwotnego wierzyciela Banku (...) winno przekonać dłużnika, że Bank zbył swoją wierzytelność na rzecz powoda. Tym samym w ocenie Sądu załącznik nr 1 do aneksu nr 1 z dnia 6 listopada 2012 r. do umowy cesji wierzytelności jest dowodem wystarczającym dla potwierdzenia nabycia dochodzenia wierzytelności przez stronę powodową, skoro zawiera wszelkie dane dotyczące danej umowy oraz osoby pozwanego jako dłużnika. Sąd uznał zatem, że przedstawione przez powoda dokumenty w pełni wykazują legitymację czynną strony powodowej do dochodzenia roszczeń z tytułu przelanej wierzytelności.

W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1999r. (III CKN 423/98) zgodnie z którym, skuteczne jest zbycie wierzytelności, która w umowie przelewu wprawdzie nie została dokładnie oznaczona (zindywidualizowana), ale jest oznaczalna, gdyż można ją określić za pomocą analizy treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika.

Zindywidualizowanie oznaczenia wierzytelności będącej przedmiotem przelewu

(zmiany po stronie wierzyciela) może nastąpić w ten sposób, że wskazany zostanie sam stosunek prawny z którego wierzytelność wynika. A nie można mieć wątpliwości, że nabyta wierzytelność wynika z umowy kredytu gotówkowego nr. (...) na kwotę 100.000 zł zawartej przez pozwanego w dniu 29 kwietnia 2009 r. Poza tym zaprzeczenie przez dłużnika skuteczności zbycia wierzytelności, w sytuacji kategorycznego potwierdzenia przez zbywcę-Bank, że cesja konkretnej wierzytelności nastąpiła, jest pozbawione logicznego uzasadnienia, skoro obie strony umowy zbycia wierzytelności ten fakt potwierdzają.

Z uwagi na podmioty umowy cesji, podmioty nieindywidualnie zbywające i nabywające wierzytelności grupowo, w oparciu o uregulowania ustawowe, umowa ta musi mieć bardziej ogólny charakter niż tradycyjna umowa obejmująca jedną wierzytelność, zarówno co do jej przedmiotu jak i ceny nabycia. Przedmiotem nabycia był pakiet wierzytelności bankowych, a nabycie nastąpiło w wyniku przetargu, ustalanie ceny nabycia też nie następowało indywidualnie co do poszczególnych wierzytelności.

Cena nabycia pakietu wierzytelności została przez powodowy Fundusz zapłacona w dwóch częściach i z momentem wpłaty drugiej części ceny (co nastąpiło dnia 11.10.2012r.) zawarto aneks potwierdzający przeniesienie wierzytelności z tą datą. (k. 109-112).

Bez znaczenia dla ważności umowy sprzedaży wierzytelności w ocenie Sądu był brak sprecyzowania ceny w samej umowie cesji wierzytelności i jaki udział w tej cenie miał zbywany dług pozwanego. Ustawodawca nie wymaga aby cena umowy była ustalana względem każdej nabywanej wierzytelności, natomiast ustalona między podmiotami cena całościowa za wszystkie sprzedawane wierzytelności nie miała znaczenia dla skuteczności zbycia każdej jednej wierzytelności z całego pakietu. Dodatkowo wskazać należy, że powszechną praktyką w obrocie wierzytelnościami jest, nie ujawnianie ceny.

Zwrócić należy również uwagę, że umowa cesji wierzytelności z dnia 24 września 2012 r. dotyczyła sprzedaży całego portfela wierzytelności, obejmującego ponad 14 tysięcy wierzytelności, w związku z czym jedyną indywidualną dla każdej wierzytelności treść, zawierał w rzeczywistości wyłącznie załącznik nr 1 do aneksu nr 1 z dnia 6 listopada 2012 r. do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 września 2012 r., zawierający spis wszystkich zakupionych wierzytelności. Powód nie mógł przeprowadzić dowodu z całego dokumentu w postaci załącznika bez ujawniania danych osobowych pozostałych dłużników, bowiem w § 11 umowy strony zastrzegły poufność, także w zakresie wierzytelności, dłużników i długów. Stąd też na potrzeby przedmiotowej sprawy powód mógł wykorzystać jedynie części wydruku z listy wierzytelności i wyciąg z załącznika w zakresie dotyczącym jedynie pozwanego.

Nadto należy zauważyć, iż oprócz powyższego dowodu w postaci umowy cesji, aneksu i jej załącznika strona powodowa złożyła szereg innych dokumentów, które dawały pełne podstawy do przyjęcia, że umowa cesji wierzytelności była skuteczna wobec pozwanego. I tak strona powodowa przedłożyła kopię umowy kredytowej zawartej pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym i poprzedzające ją wnioski pozwanego, która także została uwierzytelniona przez uprawnionego do tego pełnomocnika (k.197-205), bankowy tytuł egzekucyjny wraz sądową klauzulą wykonalności (k.212-214), jak również dalszą korespondencję z pozwanym, a także przedłożyła wyciąg z listy dłużników z dnia 26 kwietnia 2012 r. (k.104) stanowiący załącznik do umowy cesji.

Wskazać tu trzeba, że wyciąg z listy dłużników stanowi automatyczny wydruk wygenerowany z płyty CD, stanowiącej załącznik do umowy cesji w wersji papierowej. Co prawda nie jest to dokument urzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c., a więc nie korzysta z domniemania autentyczności i prawdziwości dokumentu urzędowego. Niemniej jednak

wyciąg ten jest elementem zawartej umowy sprzedaży wierzytelności i jego moc prawna na podstawie art. 245 k.p.c. wynika z zawartej umowy, pod którą strony złożyły swoje podpisy, co do którego w świetle materiału dowodowego nie można mieć wątpliwości.

Dodatkowo podnieść trzeba, że całkowicie chybiony jest zarzut pełnomocnika pozwanego wskazujący, iż wyciąg z listy dłużników (k.104) z dnia 26 kwietnia 2012 r. nie odnosi się do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 24 września 2012 r. i dotyczy zdaniem pozwanego innej umowy cesji tj. z dnia 11 października 2012 r. Należy zauważyć, że umowa cesji pomiędzy poprzednikiem prawnym a powodem została podpisana 24 września 2012 r., przy czym zgodnie z § 3 ust. 2 „przeniesienie wierzytelności wraz z zabezpieczeniem następuje w dniu wpływu ceny na rachunek zbywcy, o którym mowa w § 4 ust.1, a tym dniem jak wynika z punktu 2 Aneksu nr 1 do umowy sprzedaży z dnia 24 września 2012 r. był właśnie dzień 11 października 2012 r. (k. 103). Wyciąg z listy dłużników opatrzony datą 26 kwietnia 2012 r. został jedynie w tej dacie wygenerowany. Skoro odnosi się od umowy cesji z dnia 11 października 2012 r., w świetle zacytowanych wyżej postanowień umownych, należy przyjąć, że chodzi tu o dzień, w którym umowa odniosła skutek prawny w postaci przejścia wierzytelności z cedenta na cesjonariusza (§ 3 ust.2 umowy) i co jest potwierdzone w aneksie do umowy (k.103).

Wysokość dochodzonego roszczenia tj. wskazanej kwoty zadłużenia wynikającego z wcześniejszych dokumentów tj. wypowiedzenia umowy kredytu czy BTE - także nie powinna budzić wątpliwości. Wysokość należności głównej (74.554,58 zł) z dnia przelewu była tożsama z wysokością wynikającą ze skierowanego do pozwanego wraz z wypowiedzeniem umowy kredytu wezwaniem do zapłaty z dnia 21 czerwca 2011 r., a także wysokością wskazaną w wystawionym w dniu 15 grudnia 2011 r. bankowym tytule egzekucyjnym. Drugi z dokumentów – niezakwestionowany przez pozwanego – stanowił punkt wyjścia do przyjęcia wysokości roszczenia.

W ocenie Sądu w kontekście bezzasadności zarzutów podnoszonych przez pozwanego, strona powodowa ma prawo dochodzić nabytej wierzytelności w postępowaniu sądowym w oparciu o art. 509 kc , bowiem skutecznie nabyła wierzytelność, a pozwany nie zaprzeczał i nie udowodniał, że nie był zobowiązany wobec wierzyciela pierwotnego.

Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (w oparciu o wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. V CSK 187/06) i takiemu obowiązkowi powód sprostał, a wierzyciel pierwotny dodatkowo potwierdził fakt zbycia przedmiotowej wierzytelności.

Na marginesie zaznaczyć należy, że załączone do pozwu dokumenty dotyczące istnienia wierzytelności (w tym kserokopia umowy kredytowej) zostały poświadczane za zgodność przez występującego w imieniu powoda pełnomocnika, wobec czego stanowią one dowód w rozumieniu procedury cywilnej. W ocenie Sądu w sposób kompleksowy świadczą one o istnieniu roszczenia, wyczerpując przesłanki wskazane w art. 6 k.c. Jeśli chodzi o odpisy pism procesowych dla doręczenia stronie przeciwnej, to przepis art. 128 k.p.c. nie zobowiązuje strony do składania załączników w oryginale czy uwierzytelnionej kopii. Jak słusznie wskazał powód, odpis pisma procesowego nie musi być podpisany, ani poświadczony za zgodność z oryginałem przez stronę, jej przedstawiciela lub pełnomocnika procesowego (postanowienie SN z dnia 18 października 2002 r., V CKN 1830/00).

I już tylko końcowo należy wskazać, że pierwotny wierzyciel tj. Bank na podstawie art. 92a) pkt. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo Bankowe (z póź. zm.) mógł zawrzeć z towarzystwem funduszy inwestycyjnych tworzącym fundusz sekurytyzacyjny albo z funduszem sekurytyzacyjnym umowę przelewu wierzytelności.

W art. 92a) Prawa Bankowego ustawodawca dopuścił możliwość zawarcia pomiędzy bankiem a funduszem umowy przelewu wierzytelności, do której mają zastosowanie przepisy KC o przelewie wierzytelności. Umowa przelewu wierzytelności prowadzi do przeniesienia wierzytelności na fundusz. A wymogi stawiane ewentualnym nabywcom, którymi mogą być tylko fundusze sekurytyzacyjne poddane są regulacji odrębnej ustawy o funduszach inwestycyjnych, podlegają ponadto kontroli ze strony Komisji Nadzoru Finansowego co daje gwarancję sprawowania kontroli instytucjonalnej nad tym obrotem wierzytelnościami .

Odnosząc się do zgłoszonego przez pozwanego końcowo i tylko z ostrożności procesowej, zarzutu naruszenia zasady współzycia społecznego należy wskazać na jego bezzasadność. Pozwany naruszenia zasad współzycia społecznego poprzez dochodzenie od niego nieuregulowanej należności kredytowej, odnosi do innego procesu toczącego się przed Sądem Okręgowym w Warszawie o naruszenie dóbr osobistych, zadośćuczynienie i odszkodowanie skierowane przeciwko zbywcy wierzytelności (...) S.A. Pozwany twierdzi, że w tamtym postępowaniu otrzymał niesatysfakcjonującą kwotę tytułem zadośćuczynienia, i choć bezprawne działanie banku doprowadziło do szkody w jego majątku to żądanie o odszkodowanie zostało oddalone z uwagi na podniesiony przez bank zarzut przedawnienia. Tak sformułowany zarzut nadużycia prawa przez zbywcę wierzytelności – Bank (...) S.A. nie może odnieść zamierzonego skutku, bowiem zarzuty podnoszone przez pozwanego w ostatnim piśmie procesowym były przedmiotem oceny w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie i w tamtym postępowaniu (pierwszo czy drugo instancyjnym) należało podnosić, że zgłoszenie zarzutu przedawnienia jest nadużyciem prawa. Ocena tego zarzutu w kontekście naruszenia zasad współzycia społecznego w niniejszym postępowaniu, byłaby nieuprawnioną ingerencją w treść prawomocnego orzeczenia.

Na gruncie przedmiotowej sprawy, pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności głównej, a także do zapłaty odsetek naliczonych w związku z opóźnieniem. Pozwany do dnia wniesienia pozwu nie spełnił przedmiotowego zobowiązania co było w sprawie bezsporne. Stąd też zobowiązany jest do zapłaty łącznej kwoty 102.198,90 zł; z czego kwota 74.554,58 zł stanowi należność główną, kwota 24.141,40 zł odsetki umowne naliczone przez poprzednika prawnego do dnia poprzedzającego dzień skutecznego przeniesienia wierzytelności tj. do dnia 10 października 2012 r., 316,48 zł koszty windykacji i odsetki karne naliczone przez Bank, a także dalsza kwota 3.186,44 zł naliczonych przez powoda odsetek ustawowych od należności głównej od dnia 11 października 2012 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym i kwota dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie. O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 481kc i art. 482 kc.. Żądanie odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. 8 lutego 2013 r., było uzasadnione.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznając powództwo za zasadne, Sąd zasądził od pozwanego S. W. (2) na rzecz powoda Raport 2 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. kwotę 102.198,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lutego 2013 r. do dnia zapłaty, o czym orzekł w pkt 1. sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 2 wyroku zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490 oraz z 2015 r. poz. 617 i 1078) i zgodnie z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Na powyższe koszty składa się kwota 1.000 zł z tytułu opłaty od pozwu, kwota 3.600 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.